

listu A-II odd. v knih. vložce čís. 200 pozemkové knihy pro katastrální obec P. jest poznamenáno, že s vlastnictvím domu čp. 208 jest spojeno právo várečné ohledně Měšťanského pivovaru, zapsaného v knihovní vložce čís. 26 v P. Dle zápisu tohoto tvoří tudíž právovárečné právo podstatnou součást knihovního tělesa, zapsaného v knihovní vložce čís. 200 kat. obce P. a jest proto jako n e m o v i t á v ě z s domem č. p. 208 spojeno. V důsledku tohoto stavu věcí jsou však užitky, jež právo toto poskytuje, užitky domu č. p. 208. a, dokud tyto splatny a k výplatě poukázány nejsou, nemohou býti předmětem exekuce podle Šu 294 a násl. ex. ř., nýbrž možno na ně jako na užitky, jež s domem jsou spojeny, vésti exekuci jen vnucenou správou. Soud prvě stolice neprávem povolil navrhovanou exekuci po zákonu nepřipustnou a bylo proto rekursu poddlužníkovu vyhověti a návrh exekuční zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by, nehledě k použitému zamítacímu důvodu, znovu o rekursu rozhodl.

- D ů v o d y:

Pokud rekurent napadá usnesení rekursního soudu proto, že přiznává poddlužníku právo rekursu i proti povolení exekuce, ačkoli povinný rekursu nepodal, jest stížnost neopodstatněna a poukazuje se v tomto bodě na případné důvody napadeného usnesení, jež vývody rekurentovými nejsou nikterak vyvráceny. Naproti tomu jest rekurs odůvodněn, pokud napadá stanovisko rekursního soudu, že navržená a prvním soudem povolená exekuce zabavením a přikázáním k vybrání požitků, plynoucích z práva várečného, patřícího k ideální třetině domu čís. 208 v P., není přípustna, protože jde o užitky z nemovitosti a užitky ty nejsou dosud ani splatny ani k výplatě poukázány. Náзор rekursního soudu, že na tyto požitky lze vésti jen exekuci vnucenou správou, není správným. Podle Šu 103 ex. ř. jest jiná exekuce, než exekuce vnucenou správou na plody a výnos nemovitosti jen tehdy nepřipustna, byla-li na nemovitost zavedena již vnucená správa a správa tato trvá. Z tohoto ustanovení plyne, že, nenastal-li uvedený případ, jest na užitky z nemovitostí plynoucí i jiná exekuce přípustna, najmě, jde-li o užitky, záležející, jako v případě, o který se jedná, v užitcích peněžitých, že jest přípustna také exekuce po rozumu Šu 294 a násl. ex. ř. Okolnost, že požitky s nemovitostí spojené, nejsou ještě splatny a poukázány, vedení exekuce podle Šu 294 a násl. ex. ř. nevádí, ježto § 299 ex. ř. má právě takový případ na mysli a ustanovuje, že zástavní právo na pohledávce záležející z běžných platů vztahuje se i na platy, které teprve v budoucnosti dopadnou. Rekursní soud zamítnuv tedy, ač není tu případu Šu 103 ex. ř., návrh na exekuci podle Šu 294 a násl. ex. ř., pochybil a dovolací rekurs jest opodstatněn.

Čís. 3984.

Dopravní řád železniční.

Byl-li vůz odesílatelem nesprávně naložen, stihá dráhu spoluzavinění, pakli naložení kontrolovala, ale učinila tak nesprávně a nedostatečně.

(Rozh. ze dne 17. června 1924, Rv I 462/24.)

Co do vyličení předchozího děje poukazuje se na rozhodnutí, uveřejněné v této sbírce pod čís. 2638. Procesní soud první stolice uznal na to zažalovaný nárok důvodem po právu. Odvolací soud uznal, že nárok na náhradu škody jest po právu pouze z polovice.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalujícího eráru.

Důvody:

Nelze arci souhlasiti s odvolacím soudem, pokud tento spoluzavinění dráhy spatřuje v tom, že se nepřesvědčila při převzetí zboží k dopravě o správnosti naložení, a pokud dovozuje takovou povinnost dráhy ze čl. 395 obch. zák. a § 84 žel. dopr. ř. Tyto předpisy vztahují se pouze na ručení dráhy za škody, vzniklé za dopravy na přepravovaném zboží, ohledně ručení strany za škodu způsobenou dráze nesprávným naložením lze se dovolávati jen §u 59 žel. dopr. ř. a příslušných prováděcích ustanovení. Ani v těchto předpisech ani kde jinde není dráze uložena povinnost, aby při převzetí zboží zjišťovala, zda bylo odesílatelem správně naloženo. Přes to dlužno rozhodnutí odvolacího soudu přisvědčiti. Nižšími soudy bylo skutkově zjištěno, že správnost naložení byla v tomto případě skutečně zjišťována a to způsobem ve stanici H. obvyklým a od let zachovávaným, totiž co do výšky pomocí žebříku, co do šířky pak tím, že vůz projel vedle skladiště. Tento způsob kontroly byl nedostatečným a umožnil nesprávné naložení. V zavedení nesprávné a nedostatečné kontroly spočívá zavinění dráhy (§§ 1295, 1297 a 1299 obč. zák., § 5 žel. dopr. ř.). Není sice způsobilé, aby sprostilo žalovaného úplně zodpovědnosti, neboť tento byl dle smlouvy povinen do držeti při nakládání předepsané rozměry ložné míry i bez ohledu na způsob kontroly ve stanici H. obvyklý, a mohl se o nich nahlédnutím do tarifu na každé stanici pro úřední potřebu i potřebu stran pohotově jsoucího přesvědčiti, přece však přispělo ku nesprávnému naložení a ke vzniklé škodě, takže odvolací soud plným právem podle §u 1304 obč. zák. rozhodl, aby obě strany nesly škodu rovným dílem.

Čís. 3985.

Smlouva dohodčí jest smlouvou svého druhu. Umluveno-li dohodné pro případ prodeje nemovitosti, má na ně dohodce nárok, jakmile se strany sjednaly o předmětu koupě a kupní ceně, třebaž pak od smlouvy odstoupily. Lhostejno, že dohodce prodej téže nemovitosti opět sprostředkoval a docílil dohodného. Ustanovení §u 1155 obč. zák. tu nelze použiti.

(Rozh. ze dne 17. června 1924, Rv I 555/24.)

Žalobě majitele koncesované živnosti sprostředkovatelské o vyplacení dohodného bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Nelze souhlasiti s názorem dovolání jak vědou tak judikaturou dávno již opuštěným, že dohodčí smlouva je smlouvou odvážnou (§§ 1267